

ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПІДГОТОВЦІ ОБДАРОВАНОЇ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ У ШКОЛІ

Обдарована дитина – гордість батьків. Вихваляючись здібностями своєї дитини, дорослі забувають про саму дитину, допускають різного роду помилки, що згодом ведуть до викривлення у навчанні і вихованні.

Говорячи про підготовку до шкільного навчання важливо звернути увагу на ознаки обдарованості у дошкільному віці на особливості рис притаманних обдарованій особистості. А також доречно нагадати що обдаровані діти надзвичайно вразливі, занадто чутливі і вкрай ранимі. Іноді їх поведінка та вчинки не вписуються в суспільні відносини. Така дитина частіше за все буває самотньою, як в колективі одноліток так і в лоні своєї сім'ї.

Варто відзначити, що від природи кожна дитина наділена талантом, здібністю до якоїсь певної діяльності. Але як складеться доля обдарованої дитини після садочка, мало кого цікавить як батьків так і вихователів, і педагогів у школі. Проте школа диктує свої правила, до яких дошкільник повинен бути готовим.

Вступом до навчання у школі завершується дошкільне дитинство. Але для того, щоб шкільне навчання стало початком нового етапу розвитку, обдарована дитина має бути готовою до нових форм навчання і співпраці з ровесниками і дорослими.

Дійсно, сьогодні до школи приходять обдаровані і здібні діти, які з різних причин не зовсім готові до навчання у школі. Вони не завжди вміло і спритно орієнтуються у взаєминах та взаємодії з однолітками, не завжди вдало виконують певні правила колективного співжиття. Таким дітям не просто знайти своє місце у школі в колективі одноліток і включитися вправно до навчальної діяльності.

Переобтяження інтелектуальними і навчальними видами діяльності, з боку батьків, як правило, веде за собою ігнорування дитячої потреби у грі.

Загальновідомо, що у дошкільному віці провідною є ігрова діяльність. Науковцями Н. Гавриш, Н. Захаровою, В. Захарченко, Т. Марковою та ін. доведено, що саме в ігровій діяльності закладаються базові якості особистості, здійснюється всебічний розвиток, формується особистість. В зв'язку з цим важливо відзначити, що повноцінний особистісний розвиток дошкільника напряду залежить від оволодіння ним ігровою діяльністю, на належному рівні.

Але, на превеликий жаль, сьогодні ми можемо спостерігати порушення ігрового простору дошкільника. Гра зникає з життя сучасних дітей. В дошкільних закладах теж спостерігається порушення балансу між грою та іншими додатковими навчальними видами діяльності(вокал, хореографія, логіка, англійська тощо. Всі ці додаткові заняття, як правило, на сьогодні, відбуваються за рахунок ігрової діяльності дитини.

Діти дошкільного віку грають мало, сюжети ігор за змістом бідні і носять переважно предметний характер. Такий стан справ призводить до того, що ігрова діяльність не в повному обсязі виконує свої функції і не зумовлює розвиток психічних новоутворень, відповідно віку. Результати досліджень представлені Т. Піроженко доводять, що на сьогодні, у дитини старшого дошкільного віку на низькому рівні знаходяться як показники ігрової діяльності, так і довільної поведінки та уяви. Які так необхідні і важливі для навчання у школі.

Таким чином, це призводить до ускладнень у розвитку та прояві базових якостей, зокрема самостійності і ініціативності, прийнятті рішень без допомоги дорослого, впевненості у власних силах, а також знижується мотивація та інтерес до навчання.

Важливо також відзначити, що гра є оптимальним засобом всебічного розвитку дитини, що допомагає розширити і поглибити уявлення про навколишній світ, задовольняє соціальні і власні потреби дитини.

Бачення вищезгаданих психологів говорить про те, що гра є ефективним засобом підготовки дитини до життя і досягнення нею дошкільної зрілості. Важливою особливістю є те, що саме гра є самостійною діяльністю, у якій діти вперше вступають у спілкування з однолітками і набувають основних навичок і якостей спілкування, необхідних для встановлення і підтримання контактів з іншими, оволодівають усією системою людських взаємин – спочатку на емоційному, а потім на інтелектуальному рівні, усотують такі поняття як «добро» і «зло», навчаються їх розрізняти тощо.

Отож, оволодіння обдарованою дитиною ігровою діяльністю – це єдиний шлях, що забезпечує хороший старт для оволодіння навчальною діяльністю, здатністю дотримуватись правил гри і поведінки у взаєминах з однолітками, а також забезпечує розвиток уяви, пізнавальної мотивації та здатності усвідомлювати точку зору іншої людини тощо.

Побутує думка, що у дитини, яка не «прожила» повноцінно всі етапи розвитку власної ігрової діяльності – від маніпулятивних ігрових дій до ігор з правилами, – значно затримує формування відповідної мотивації до навчання.

Саме через гру діти повинні пізнавати світ, готуватися до життя, набувати практичних знань і умінь. Тому наполягаємо на тому, що дорослим варто більше звертати увагу на вдосконалення суто дитячих видів діяльності, а це: ігрова діяльність, зображувальна діяльність, спілкування з дорослими і однолітками, спілкування з навколишнім світом, як правило все те, що розвиває здібності і талант дитини.

Список використаних джерел:

1. Піроженко Т. Дошкільна зрілість або готовність дитини до школи. *Психолог дошкілля*. 2011. №11. С. 3-4.
2. Поніманська Т.І. Дитина і соціум. *Дошкільне виховання*. 2004. №8. С. 4-6.